

STÅL

därför att stål är materialet

som tål fuktighet
och temperaturväxlingar.

CENTAUR

34 - 44 lbs vid 28" pil

DIANA

25 - 34 lbs vid 25" pil

TIGER

49 - 62 lbs vid 28" pil

Säljes i sport- och
järnaffärer.

Om SEEFAB inte
finns i Eder affär,
kontakta oss.

**därför att
Seefab är
modellen**

som vunnit världsmär-
kad och världsmästerskap.

Sandviken. Tel. 540 70

SEEFAB

PILAR:

cylindriska, diam. 5,5 mm
och koniska 24", 25", 26"
27" och 28"

NYHET dampil

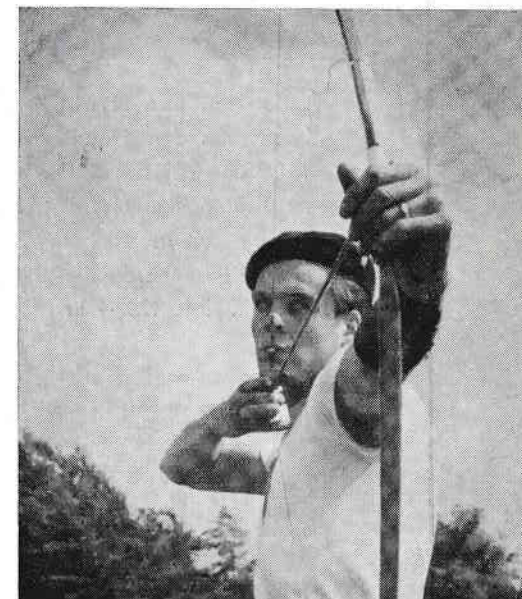
cylindrisk, diam. 5 mm
24", 25", och 26". Kräva
endast 28" drag på 70 m.

8

Aug. 1954

Arg. 7

«Hissen» Ohlsson
Ryedal
Nordisk Mästare
1954

BÅGSKYTTE

ORGAN FÖR SVENSKA BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

NYTT svenskt rekord

259 poäng
på 50 meter
korthåll

satte HERBERT NYMAN, TIBRO vid N. M.-uttagningarna i Huskvarna den 11 juli, med TROJAN PANTER-BÅGE, 46 lbs. TROJAN PANTER-BÅGE även lovordad fältskyttebåge där flera förnämliga placeringar noterats.

En ny typ av dambåge GASELL liknande Trojan Panter, med ett utomordentligt kast, nu leveransklar. 33—35 lbs vid 25" pil. Pris 125.— kr.

Trojan Gasell Dam- och Juniorbåge.

Styrka 25—33 lbs vid 25" pil.

Vikt 360 gram. Pris kronor 80:—.

Trojan Glasfiberpil i Rör. Tävlingspil kronor 9:—.

Trojan Glasfiberpil. Massiv Träningspil kronor 5: 50.

Trojan Träpil kronor 3: 25.

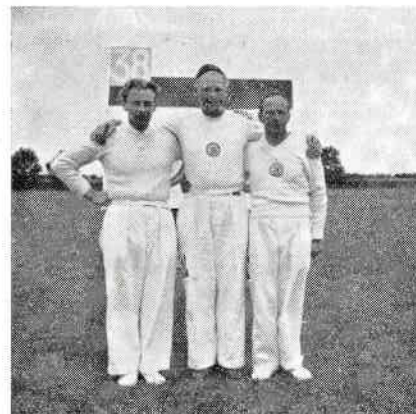
Säljes endast genom Sport- och Järnaffärer.

Ryds Industri AB

R Y D — Tel. 13, 260, 261.

SVENSKA MÄSTARE 1954

Iris Axlund, Katrineholm och Lars-Erik Andersson, Grästorp

SM-tävlingarnas stora överraskning Lars-Erik Andersson, Grästorp, flankerad av klubbkamraterna Björklund och Tengroth.

ting klickade och vi har endast att tacka för ett väl genomfört SM 1954.

Lördagens tävlingar gynnades av strålande sol men en besvärlig vind snett bakifrån spolierade alla chanser till verkliga toppnoteringar.

I herrklassen blev det förstaårsskytten Lars-Eric Andersson, Grästorp som tog ledningen före Nordiske mästaren Bertil Olsson Ryedal. Med 783 poäng vann han långhållsronden 11 poäng före Olsson som hade 772 poäng. På tredje plats kom Torsten Jönsson, Trelleborg 763 poäng, fyra Stig Svensson, d:o 753 och på femte plats förra årets svenske mästare C. E. Bissman, Uddevalla med 752 poäng.

I damklassen tog Iris Axlund från Katrineholm redan från början en betryggande ledning före nordiska mästarinnan Barbro Eriksson, Sandviken och förvaltade väl försprånget till rondens slut. 770 poäng blev hennes slutresultat, 71 poäng före Barbro Eriksson som hade 699 med Ulla-Britt Jeppson, Malmö BS-49 på tredje plats men 623 poäng.

I herrarnas lagtävling hade Trelleborg

Tidskriften BÅGSKYTEN, Svenska Bågskytteförbundets officiella organ
Redaktör och ansvarig utgivare: Gösta Smedel, Regementsgatan 10, Borås
Tel. 142 55.

Prenumerationsavgift: kr. 10 per år, 1/2 år 6 kr. inkl. porto. Postgirok 37 90 05

Annonspriser:

1/1-sida kr. 100:—, 1/2-sida kr. 50:—, 1/4-sida kr. 25:—, 1/8-sida kr. 15:—

ledningen före Grästorp och i damklassen Falu BK med Göteborg på andra plats.

Tävlingarna fortsatte på söndagen med korthåll. Lars-Eric Andersson ökade sin ledning och slog sammanlagt C. E. Bissman, som gick upp på andra plats, med 24 poäng och tog därmed sitt första svenska mästerskap sin första tävlingssäsong. Bra gjort.

Damklassen vann Iris Axlund säkert med 73 poäng före Barbro Eriksson med Aina Schagerström på tredje plats.

Trelleborgs BK vann lagtävlingen före Grästorp och i damklassen Ljungsbro med Göteborg på andra och Svedala på tredje plats.

Barbro och Folke Eriksson segrade i familjetävlingen före Berta och Bror Karlsson, Ljungsbro och trea Ellen och Hjalmar Johansson, Uddevalla.

Mästarinna och Mästare blomsterhyllas av syskonen Arfwedson.

RESULTAT:

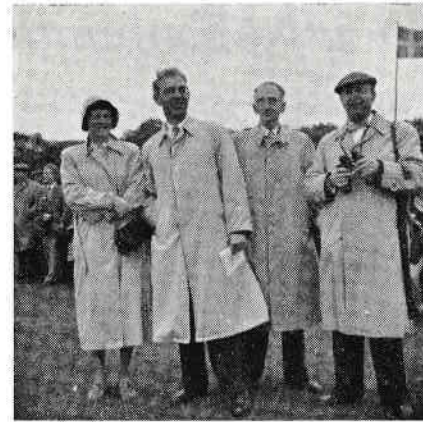
Damer individuellt:

1	Iris Axlund, Kattineholm	1385
2	Barbro Eriksson, Sandviken	1312
3	Aina Schagerström, Göteborg	1116

4	Anna Gustavsson, Norrköping	1109
5	Ulla-Britt Jeppson, BS-49	1107
6	Berta Karlsson, Ljungsbro	1098
7	Greta Demborg, Södertälje	1088
8	Ellen Johansson, Uddevalla	1067
9	Kirsten Andersson, Mjölby	1015
10	Ulla Öhrlin, Ljungsbro	1002
11	Elly Karlberg, Svedala	988
12	Lillan Arwedsson, Mamö BK	975
13	Sara Beinert, Falun	973
14	Birgitta Bange, Falun	951
15	Gudrun Furubom, Falun	937
16	Alva Svensson, Svedala	936
17	Nell Roggeven, Södertälje	922
18	Ragnhild Windahl, Göteborg	918
19	Elsa Levin, Malmö BK	916
20	Annabritta Billö, Göteborg	906

Individuellt herrar:

1	Lars-Erik Andersson, Grästorp	1497
2	Carl-Erik Bissman, Uddevalla	1473
3	Bertil Olsson, Ryedal	1472
4	Torsten Jönsson, Trelleborg	1452
5	Stig Svensson, Trelleborg	1433
6	Evert Ståhl, Malmö BS-49	1417
7	Tage Ljungkvist, Göteborg	1399
8	Håkan Norström, Västerås	1389
9	Hugo Jönsson, Malmö BK	1386
10	Sture Lindberg, Sandviken	1385
11	Viktor Björklund, Grästorp	1372
12	Carl Johansson, Stockholm	1369
13	Alf Houlstensson, Norrköping	1362
14	Nils Andersson, Mjölby	1358
15	Olle Boström, Älvenäs	1356
16	Bengt Lindén, Ljungsbro	1348
17	Göte Holmgren, Trelleborg	1346
18	Stellan Andersson, Alingsås	1340
19	Hjalmar Johansson, Uddevalla	1337
20	Hans Johansson, Norrköping	1326
21	Bror Karlsson, Ljungsbro	1320
22	Kurt Larsson, Södertälje	1325
23	Herbert Nyman, Tibro	1325
24	Rune Wahllund, Gävle	1318
25	Sigvard Sjöberg, Arboga	1313
26	Einar Tenne, Hälsingborg	1313

Våra danska vänner. Fr. h.: Paulsen, Hansen och TangHolbek med fru.

S M 1955

Ansökan om arrangerandet av Svenska Mästerskapen i tavelsskytte 1955 tillställs TK senast den 8 sept. I ansökan skall angivas beräknade startavgifter, antalet skyttar som kan mottagas samt in-kvarteringsförhållanden.

Tavelskyttekommittén

c/o Kjell Bengtsson,
Rågångsvägen 19
Arlöv
Tel. Malmö 430950

27	Carl-Hendrik Bergström, Sandv.	1304
28	Hans Svensson, Huskvarna	1301
29	Charles Boman, Arboga	1297
30	Ingvar Andersson, Hässleholm	1284
31	Bengt Norström, Västerås	1280

Lagtävling, damer:

1	Ljungsbro (Berta Karlsson, Ulla Öhrlin, Inga-Britt Tuftström)	2975
2	Göteborgs BK	2930
3	Svedala BS	2886
4	Falu BK	2861
5	Malmö BK	2816
6	Sandvikens BK	2615

Lagtävling, herrar:

1	Trelleborgs BK (Torsten Jönsson, Stig Svensson, Göte Holmgren)	4231
2	Grästorps BK (Viktor Björklund, L.-E. Andersson, Olof Tengroth)	4028
3	Göteborgs BK	3886
4	Sandvikens Bågskjutningsklubb	3849

Familjelag:

1	Folke o. Barbro Eriksson, Sandv.	2473
2	Bror o. Berta Karlsson, Ljungsbro	2425

3	Hj. o. Ellen Johansson, Uddevalla	2409
4	Nils o. Kirsten Andersson, Mjölby	2365
5	L. o. Aina Schagerström, Gbg.	2303
6	Arne o. U.-B. Jeppson, Malmö	2248
7	Sture o. Anna Gustavsson, Norrk.	2225
8	C. E. o. Ulla Bissman, Uddev.	2231
9	Hans o. Birgit Johansson, Norrk.	2182
10	Herbert o. Ingrid Nyman, Tibro	2157

Förbundssekreteraren bland kvinnlig fägring vid SM i Malmö 1954.

Nordiska kongressen i Köpenhamn

I anslutning till de nordiska mästerskapen i bågskytte den 24—25 juli 1954 sammanträdde den nordiska kongressen redan på fredagen den 23 för att dryfta frågor i samband med NM och även något diskutera andra bågskyttefrågor.

När det danska bågskytteförbundets ordförande, Axel Poulsen, kl. 19.30 hälsade kongressdeltagarna välkomna, hade samlats delegater från alla de nordiska länderna. För första gången bevisades kongressen även av tre damer från resp. Danmark, Norge och Sverige, från Sverige Birgitta Bange, och deras närvaro visade sig mycket värdefull vid diskussionen. Svenska delegerade voro Viktor Andersson, Lars Ekegren och Einar Tenne, den senare utövande rösträtten.

En hel del för det nordiska bågskytte-samarbetet viktiga frågor avgjordes. Sålunda överenskomms att kongressen kunde fatta beslut i frågor som tidigare tillställts resp. förbund. Beslut äro dock giltiga endast om samtliga röstberättigade delegater äro eniga om beslutet. På så sätt kunna en hel del frågor avgöras utan alltför mycken korrespondens fram och tillbaka.

Det beslöts vidare att NM skulle avhållas de år VM ej förekom. Skulle FITA besluta annorlunda beträffande VM, får frågan om NM åter tagas upp till diskussion. Till vidare blir det som nu. Alla voro dock eniga om att vid nästa FITA-kongress rösta för VM endast vartannat år.

Reglerna för korande av nordiska mästare individuellt resp. i lag ändrades därhän, att härför erfordras deltagande av minst två nationer utom arrangörslaget. Tidigare regler angåvo lag från två länder resp. individuella deltagare från alla fyra nordiska länderna. Man har alltså nu fått likhet mellan individuellt och lag.

Möjligheten att ställa upp damlag resp. herrlag diskuterades, men såväl Finland som Norge ansågo sig ej f. n. kunna åstadkomma damlag, varför frågan ställdes på framtiden. Islands deltagande dryftades även, men såvitt man vet, har sporten där ännu ej nått sådan omfattning att Islands deltagande är möjligt.

En viktig fråga som med rörande enhällighet fick sin lösning, var priserna vid NM. Alla voro ense om att de ständigt vandrande pokalerna voro en styggelse, och att de borde försvinna ur NM-prissamlingen snarast. Flera förslag framlades, mer eller mindre radikala och antagbara, men man enades till slut om att, då dessa prisers antal uppgick till fyra, att utlotta dem, ett till varje land. Varje förbund finge sedan bestämma om dess vidare öden. Dock borde det uppsättas någorlunda enl. ursprungliga mening, varför en viss metod tillämpades vid lottdragningen.

v. Rosens pokal nr 1 utlottades mellan Finland och Sverige, vanns av Finland.

v. Rosens pokal II utlottades mellan Norge och Sverige, vanns av Norge.

"Finlandspokalen" och "AIK:s hederspris" lottades sedan mellan Danmark och Sverige, varvid Danmark erhöill den förra, Sverige den senare.

De priser som alltså nu kvarstår äro:

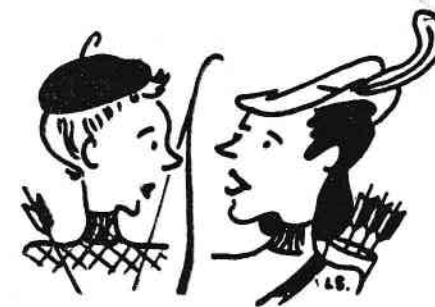
1. Silverbägare till nordiske mästaren.
2. Silverbägare till nordiska mästarrinnan, nyuppsatt och generöst skänkt av Dansk Bueskytteförbund.
3. Silverbägare, OBS.! vandringspris, till herrar för flest "guld".
4. Nysilverkanna, Gun Ellinges vandringspris, till damer för flest "guld".

För att erhållas som ständig egendom fordras för varje av ovannämnda vand-

?

HUR TILLVERKAR MAN EN BÅGE?

Svaret ges i kommande nummer av den kände bågmakaren Gert Spicker, Igelboda

Oss emellan...

ringspriser, att det skall erövrats tre gånger utan ordningsföljd. Tidigare ingraverade namn äro även gällande.

Till vandringspris i lag framlade Robert Neerbye ett förslag, som med vissa ändringar godkändes. Detta skall för att bli ständigt egendom erövrats fem gånger oavsett ordningsföljd.

Norge erbjöds att arrangera NM 1956, vilket tacksamt emottogs av norske delegaten Neerbye.

En del frågor utan direkt samband med NM dryftades också. Sålunda upptogs bl. a. frågan om pin-sight och point of aim, d. v. s. flyttbart sikte på bågen resp. märke på marken. Man enades om att ifall märke på marken även i fortsättningen skall tillåtas, bör också pin-sight tillåtas. Enighet rådde dock om att båda bör förbjudas för att icke alltför mycket frångå principerna för bågskyttet.

E. Tenne.

**BROSCHYRER-
ETIKETTER**

Bäst i litografiskt tryck

BORÅS KLICHÉ & LITOGRAFISKA A.-B.

Mrs Ph. Dames

England, var jag fundersam över vad som skulle intressera er i Sverige.

Jag hör att ni lider av guldskräck. Vi kallar det "Target shyness" eller "Target Paralysis" (guldskräck). Jag led av den för 3 år sedan och jag är rädd för att jag måste erkänna att det inte finns något snabbt botemedel. Det enda sättet är att kämpa en hård strid med verklig beslutsamhet ända till dess målet är nått och guldskräcken försvunnit. Jag tror inte att en lång vila från bågskytte botar det — du kommer tillbaka till exakt samma tillstånd. Det är ett psykologiskt problem, en typ av ofrivillig reaktion, vilken är lika okontrollerbar som ett ögas blinkning då något rör sig mot det.

Bågskytta lider av guldskräck i olika former — mitt särskilda problem var en oförmåga att hålla mitt märke mot tavlan under en sekund. När jag var som värst, kunde jag inte ens konsekvent dra strängen så långt tillbaka som till hakan. Jag hade inte något ankare. Till slut tog jag till extrema åtgärder. Jag slutade att skjuta i min klubb och ägnade en hel vinter åt att i min trädgård lära mig skjuta som om jag aldrig hade tagit i en båge förr.

Jag stod omkring 70 meter från en häck och jag låtsades att toppen på häcken var i jämnhöjd med guld på tavlan. Jag stod i rätt vinkel till den och sedan drog jag bågen och till min förvåning fann jag, att jag kunde hålla strängen under hakan och hålla mitt märke stadigt på häckens topp så länge som jag önskade göra det. Jag lossade inte pilarna till att börja med, jag siktade om och om igen och iakttog särskilt min ställning och mitt ankare. Nästa steg kanske överraskar dig. Jag spände bågen och tog sikte som förut. Sedan slöt jag ögonen och så gjorde jag en minnesstudie av min ställning och när jag var klar — hade jag fortfarande ögonens slutna — släppte jag pilen. Det kommer att förvåna dig hur lätt du med slutna ögon kan koncentrera dig på

allt det du skall komma ihåg för att få ett perfekt avsläpp. Försök själv! När jag kände att jag kunde hålla tillräckligt länge, siktade jag mot en tavla. Jag betraktade den förde mitt riktmärke till guld, slöt ögonen och sköt. Mycket snart hade jag 4 pilar av 6 i tavlan på 60 meter, skjutande blind. Det var sedan inte långt till sista steget. Då kunde jag hålla stadigt sikte mot guld och släppa en snyggt och väl skjuten pil.

Jag fann att jag kurerat mig själv genom att pröva en helt annan metod men med samma slutmål — att kunna sikta i guld. Varje gång jag försökte att släppa pilarna för tidigt, gick jag tillbaka till att skjuta med slutna ögon.

Om dessa rader om min långa kamp mot den deprimerande guldskräcken, vilken dyker upp i alla länder, kan bli till nytta för några av de svenskor, som läser om det, skulle det göra mig verkligen glad höra att hon blev botad.

Jag kan inte sluta dessa rader utan att säga, hur mycket jag önskar jag kunde få träffa er alla igen, men jag känner, att jag i varje fall, är för gammal för att än en gång få ställa upp i internationell tävling.

Jag har så många glada minnen från Prag, Paris, Köpenhamn och naturligtvis London, där vi inte välkomnade Er med solsken och värme, som vi önskade, men som vi kände i våra hjärtan.

Lycka till med skjutningen

önskar

Philemmie Dames

Sverige tog allt vid N-M i Köpenhamn

Barbro Eriksson och Bertil Ohlsson nordisk mästare

Det tändes en ny stjärna på det internationella firmamentet den 24—25 juli vid NM i Lyngby strax utanför Köpenhamn. Unge Bertil Olsson från Ryedal i Blekinge, "Ryedalshissen" kallad i landslagskretsar, visade där sådana prov på koncentration, uthållighet och segervilja, att han bör ha en chans att vinna över vilken annan storskytt i världen som helst. Att segra med 1623 p., 78 p. före närmaste man, världsmästaren Bror Lundgren, säger egentligen allt.

Barbro Eriksson var inte mycket sämre, även om hennes segersiffra inte blev internationellt lika övertygande som Olssons. Hon vann dock med 51 p. försprång före närmaste medtävlare.

Den svenska lagsegern hämtades hem lekande lätt. Det rädde egentligen aldrig något tvivel på den punkten — alla sju svenskarna kom med bland de nio bästa, vilket säger allt om bredden i den svenska toppen just nu. Prislisorna ledde öskt tankarna till VM 1953, där alla svenskarna kom med bland de tio bästa. Faran ligger nu i att vi kan lockas att underskatta motståndet i fortsättningen. Men en betydelsefull motvikt ligger däri, att uttagningarna till landslaget numera är så hårda, att endast skyttar av verklig toppklass kan komma ifråga.

NM inleddes med den nordiska kongressen den 23 juli i Dansk Idraetsforbunds lokaler. Som alltid rädde en utomordentlig samstämmighet mellan de nordiska länderna och allt gick mycket smidigt och snabbt, inte minst beroende på danske förbundsordföranden Axel Poulsens skicklighet som förhandlingsledare.

Så började då tävlingen den 24 juli med långhållsronden. Redan från början visade

svenskarna var skåpet skulle stå. "Hissen" gick fram i stor stil, och om andraplatsen krigades det vilt mellan Bror Lundgren, Thorsten Jönsson och Hugo Jönsson. Vår gamle "ärkefienden" Einar Tang-Holbek, Danmark, var den ende som på allvar försökte trassla till de svenska ritningarna.

I damklassen visade sig allmänt segertippade finländskan Ilta-Meri Santaoja oväntat svag — i stället gick vår egen Barbro Eriksson fram mycket övertygande. Danmarks Else Hansen stal emellertid mycket av intresset genom en strong insats, som under publikens jubel förde henne upp till andra plats. 50 m. långhåll gick till familjen Johansson från Uddevalla, som segrade i varsin klass.

På lördagen blåste det rätt besvärande speciellt borta hos de lägre startnumren, men på söndagen rädde närmast idealiska skjutförhållanden, om man bortser från regnskuren alldeles i början av korthållsronden.

Så blev det också en veritabel rekordslakt på korthållret, där danska och finländska rekord slogs på löpande band. Även ett svenskt rekord kunde noteras — Bertil Olssons utomordentliga 260 p. på 35 m.

"Hissen" gav inte motståndarna någon pardon. Rätt snart stod det klart att han skulle vinna i särklass. Då var det betydligt mer spännande på damsidan, där finländskorna stormade fram i stor stil, och där vår egen Ulla-Britt Jeppson höll på att bli tvåa. Else Hansen klarade sig emellertid med nöd och näppe och blev mycket populärt tvåa. Vi gratulera Else och Danmark till den väl-förtjänta framgången!

Ramen kring tävlingarna gick i det dans-

ka gemytets tecken. Man hade dels anordnat en trevlig kamratträff på "La Reine Pédaque" på lördagen, dels en välarrangerad prisutdelningsbankett på "Tärnpavillonen" i Tivoli på söndagen. Båda evenemang- en var verkliga fullträffar, med mängder av personliga och lustiga inslag.

Vi tackar våra danska värdar för ett

minnesrikt NM, som knutit de nordiska vänskapsbanden ännu fastare samman.

Och så kan vi då börja tänka på VM 1955 i Helsingfors. Ladda upp och skaffa Dig kondition under hösten och vintern. Och skjut inte för mycket inomhus, så att Du tappar sugen i vår.

Lars Ekegren

RESULTAT.

Damer:

	Långhåll				Korthåll				
	286	270	230	786	201	207	224	632	1418
1 Barbro Eriksson, S.	1	2	2	1	5	3	1	3	1
2 Else Hansen, D	277	273	210	760	193	195	219	607	1367
	2	1	4	2	6	5	3	5	2
3 Ulla-Britt Jeppson, S.	276	224	208	708	202	221	219	642	1350
	3	6	7	3	4	2	4	2	3
4 Ilta-Meri Santaoja, F.	235	252	200	687	204	231	216	651	1338
	5	3	9	5	3	1	5	1	4
5 Impi Hartikainen, F.	252	237	211	700	207	200	220	627	1327
	4	4	5	4	2	4	2	4	5
6 Birthe Sörenson, D.	233	225	227	685	218	194	177	589	1274
	6	5	3	6	1	6	9	6	6
7 Astrid Troelsen, D.	226	214	204	644	176	162	211	549	1193
	7	7	8	8	8	9	6	7	7
8 Ellen Johansson, S.	218	211	235	664	145	166	198	509	1173
	8	8	1	7	10	8	7	9	8
9 Sofie Lohman, D.	199	205	200	604	166	173	182	521	1125
	9	10	10	9	9	7	8	8	9
10 Asta Moe, N.	170	206	208	584	186	142	171	499	1083
	10	9	6	10	7	10	10	10	10

Herrar:

1 Bertil Olsson, S.	363	322	186	871	240	260	252	752	1623
	1	1	2	1	2	1	3	1	1
2 Bror Lundgren, S.	324	319	174	817	236	237	255	728	1545
	5	2	6	2	6	9	2	5	2
3 Torsten Jönsson, S.	357	277	172	806	223	241	250	714	1520
	2	7	8	3	12	7	4	6	3
4 Einar Tang-Holbek, D.	309	282	182	773	238	245	259	742	1515
	6	6	3	5	5	4	1	2	4
5 Hugo Jönsson, S.	329	316	153	798	240	231	233	704	1502
	3	3	20	4	3	11	13	7	5

6 Karl Kandell, F.	299	287	174	760	240	247	243	730	1490
	8	5	7	7	4	3	8	4	6
7 Nils Andersson, S.	282	260	165	707	241	248	246	735	1442
	10	10	14	10	1	2	7	3	7
8 Erland Andersson, S.	326	266	180	772	218	199	241	658	1430
	4	8	4	6	14	24	9	17	8
9 Hjalmar Johansson, S.	307	246	190	743	210	241	218	669	1412
	7	16	1	9	17	6	22	12	9
10 Peter Söllingvraa, D.	294	298	168	760	215	195	241	651	1411
	9	4	11	8	16	26	10	20	10
11 Rolf Lundby, N.	280	251	162	693	229	228	247	704	1397
	11	13	16	11	7	12	6	8	11
12 Paavo Luoto, F.	254	264	170	688	219	244	239	702	1390
	16	9	9	12	13	5	11	9	12
13 Paavo Pesonen, F.	277	229	154	660	226	228	224	678	1338
	12	22	19	15	10	13	19	11	13
14 Eino Savonen, F.	252	226	170	648	229	226	226	681	1329
	17	23	10	16	8	15	10	10	14
15 Robert Neerbye, N.	258	257	151	666	216	223	221	660	1326
	13	11	21	14	15	17	20	15	15

Lagresultat:

1 Sverige:		
Barbro Eriksson	1418	
Bertil Olsson	1623	
Bror Lundgren	1545	
Torsten Jönsson	1520	6106
2 Danmark:		
Else Hansen	1367	
Einar Tang-Holbek	1515	
Peter Söllingvraa	1411	
H. C. Pedersen	1291	5584
3 Finland:		
Ilta-Meri Santaoja	1338	
Karl Kandell	1490	
Paavo Luoto	1390	
Paavo Pesonen	1338	5556
4 Norge:		
Asta Moe	1083	
Rolf Lundby	1397	
Robert Neerbye	1326	
Lorentz Jensen	1297	5103

"Fantastiskt va en del skjuter bra nu för tiden!"

D-M 1954

◆ Tavel-DM resultat 1954 ◆

SKÅNE:

Herrar:

		Korthåll		Långhåll			Totalt			
1	H. Jönsson, Mbk	228	238	257	723	324	296	176	796	1519

Damer:

1.	U.-B. Jeppson, Bs	196	185	161	542	253	241	220	714	1256
----	-------------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	------

Juniorer: 1 T. Olsson, Tbk 223 205 235 663

Lag damer:

1	Malmö BK	1514	Lag herrar:	1	Trelleborgs BK	2011
---	----------	------	-------------	---	----------------	------

Vi har tills dato fått in en del DM-resultat. På grund av utrymmesskäl kan vi endast presentera mästararna från de olika distrikten:

DALARNA:

Damer:	C. Backhans, Malung	1057
Herrar:	S. E. Ström, Borlänge	1344
Lag: Damer:	Falun	2616
Lag: Herrar:	Borlänge	3846

GÄSTRIKLAND:

Barbro Eriksson, Sandviken	1312
R. Wahlund, Gävle	1497
Lag: Damer: Sandviken	3003
Lag: Herrar: Sandviken	4140

STOCKHOLM:

Damer:	Essie Strassman, Stockholm	903
Herrar:	Åke Olofsson Stockholm	1340
Juniorer:	Ulf Seling, Lidingö	630
(Endast korthåll)		
Lag: Herrar:	Stockholms BK	3669

SÖDERMANLAND:

Damer:	Iris Axlund, Katrineholm	1422
(Nytt svenskt rekord på långhåll med 841 p. samt på 70 m. med 357 p.)		
Herrar:	Curt Larsson, Södertälje	1356
Lag: Herrar:	Södertälje	3880

VÄSTERGÖTLAND:

Damer:	Marianne Berntsson, Skara	1052
Herrar:	Stellan Andersson, Alingsås	1407
Juniorer:	Hans Andersson, Skövde	613
Lag: Damer:	Alingsås BK	2263
Lag: Herrar:	Grästorps	4146

Iris Axlund, Katrineholm

Låt oss skaka fram en svensk världsmästarinna!

År 1935 var ett märkesår för svenskt bågskytte. Det var nämligen det året vi fick vår hittills enda världsmästarinna, då stockholmiskan Ina Catani segrade i Bryssel. Sedan dess har våra svenska flickor flera gånger legat i toppen och till och med nått andra- och tredjeplaceringar, men någon riktig fullträff har det inte blivit.

Vi låg väl framme till 1950, men då var det precis som om Jean Lees sagolika prestationer i Köpenhamn tog luften ur det europeiska dambågskyttet. Våra söta, rara och bussiga flickor slokade betänkligt och släpade sig omkring på banorna tyngda av centerntunga komplex. Man förstod dem väl den gången. Tyvärr var det emellertid inte så många klubbar som insåg att situationen krävde ytterligare omedelbart stöd åt dambågskyttet. Följden blev en stagnation i utvecklingen och en förlängd psykisk press på damerna, som vi lider av än i dag.

Och ändå är ju inte situationen på långa vägar hopplös, snarare tvärtom. Lillan Arfwedsons höstserier för något år sedan visade att Jean Lees resultat inte ligger utom räckhåll. Våra flickors fysiska förutsättningar, träningsvilja och allvar inför uppgiften ställer dem i särklass, jämfört med damerna på kontinenten, och vi har i Birgitta Bange en för bågskytte välutbildad daminstruktör, som vi torde vara ganska ensamma om.

Det är bredden det hänger på. Den 1 januari i år hade vi i hela landet inte mer än 248 damer. Herrarna var 1.597. Det säger inte så litet om den nuvarande disproportionen. Vad vi har att göra är helt enkelt att se till att många fler damer och unga flickor sätter igång med tavelskytte på allvar.

Vi måste ha ett brett underlag att bygga på om vi skall få fram den världstopp, som vi mycket väl kan få fram! Glöm inte att de finländska flickorna lyckats bli världsmästare i lag inte mindre än två gånger sedan 1950. Vad är det som säger att inte svenska flickor skall kunna skjuta lika bra?

Därför, snälla klubbstyrelser landet runt, tag ett verkligt krafttag för dambågskyttet i år, sök kontakt med flickskolor, seminarier, hushållsskolor och damsammanslutningar av alla slag och intressera dem för dambågskytte. Svårigheterna bör inte vara oöverstigliga — få sportgrenar är väl så lämpade för damer och unga flickor som just bågskytte.

Bilda slagkraftiga damsektioner, uppmuntra initiativ och självverksamhet, och skänk allt tänkbart stöd! Se till att nykomlingarna kommer in i kamratkretsen och verkligen trivs — flickor är känsliga på den punkten — ordna särskilda damtävlingar med litet extra ståhej ikring, och sätt upp speciella dampriser så snart Ni kan. Litet extra uppmärksamhet nu kan betala sig tiofalt längre fram. För att nu inte tala om hur trevligt det överhuvud taget kan bli i en klubb, där damsektionen plötsligt känner luft under vingarna. I stockholmklubben t. ex. kan vi numera inte tänka oss något klubblov överhuvud taget utan våra rara och omtänksamma damer. De är absolut omistliga.

En intressant fråga: Vilken svensk klubb skakar fram vår nästa världsmästarinna? eller rent av olympiasegrarinna? Är inte det ett mål väl värt att kämpa för? Skaffa bredden, så kommer toppen!

Lars Ekegren

KLUBBSPALTEN

VÄXJÖ NORRA IDROTTSFÖRENING

Den 13 juli anordnade Växjö Norra I. F.-s Bågskytte-sektion en dubbel korthållsronnd med deltagare från Jönköping, Huskvarna, Nässjö, Karlskrona, Ronneby, Ryd och hemmaklubben. 38 skyttar ställde upp, därav två damer. Hasse Svensson, Huskvarna vann säkert på goda 1386 poäng, Karlskrona tog hem lagsegern på 3859 poäng och Gerd Dahlvist, Huskvarna, klädde sin debuterandet medsystrar från Växjö med 70 poäng och vann på 762. Vädret var strålande så när som under de sista nio pilarna då slagregnet föll och vattenstormarna kommo. Men ingen var ledsen för det och om vi själva få säga det så tyckte vi att tävlingen gick bra i lös. Det var vår första tävling och vi samlade bra med erfarenheter till nästa gång. Men med bussiga, rutinerade och väldisciplinerade skyttar var det då ingen konst att ordna en tävling och vi önska dem hjärtligt välkommen tillbaka.

Otto Bergö gick omkring och myste och synade kända och okända skyttar. Växjöskyttarna äro ju i tävlingssammanhang relativa nybörjare och dessa blevo föremål för speciell uppmärksamhet. Otto frågade litet försiktigt om vi hade fått någon instruktion någon gång. Försynta och finkänsliga som vi äro, svarade vi att det hade vi aldrig fått, trots att våra första lärospån och intryck hänförde sig till Huskvarnas första "Silverpilen". Otto menade då att här var mycket att göra och antydd möjligheten av att komma ner någon gång och ge oss en duvning. Ängsliga och undrande över hur dåliga vi egentligen voro, hakade vi genast på och väl inseende att beslut och handling äro ett hos mannen bestämdes att Otto skulle komma ner över nästa lördag och sön-

dag för att definitivt plocka ner oss från vår självtillverkade piedestal. Veckan gick under frenetiskt pluggande i "Se och Lär". Detta för att vara rustade mot alla överrumplingar. Lördagen kom så äntligen med strålande sol och dito Otto.

Det blev en givande och minnesrik bågskytte-weekend. Vi hade slagit litet på trumman och fått pressens hjälp, så några nya medlemmar värvade vi också. Nu är det ju så att var och en tycker att just hans manér att skjuta båge är det enda rätta och man anammar och växer ihop med vissa oarter eller olater. På ett försynt och trevligt sätt gick Otto i dagarna två och plockade ur oss 14 syndare i sommarsol de flesta av dessa olater. Det skedde nu inte utan gny och förbittrad vapenskrammel från vår sida, men när vi själva i praktiken fått se, att de ortodoxa lärorna gav bättre omedelbara resultat och gott hopp om framtida utveckling, föllo vi till föga. Fliten var god på samtliga händer och det var Otto hit och Otto dit i ett kör, så jag undrar om han inte var ganska nöjd då vi fram emot fyra draget på söndagen, mattigheten började skingra de förut så tappart slutna skytteleden. Det syntes nu inte på den gode Otto, för han verkade lika vital och ivrig att hjälpa som när han kom, men det måste ju finnas gränser.

Allt nog, vi passa på och tacka Otto Bergö för ett gott initiativ och väl genomförd instruktion. Vi få se om vi kunna infria vårt något lättsinniga löfte att låta kursens frukter i att bliva väldiga bågskyttar uti Småland.

Sune Rosenqvist.

Henry Kjellson

HUR JAG BLEV BÅGSKYTT

Ombedd av redaktören för Bågskytten att skriva om bågskytte-minnen vill jag här redogöra för min första kontakt med sporten.

Det är ju klart att under det mer än tjugoföråriga utövandet av sporten och bevisande av alla VM-tävlingar sedan 1934 undantagandes tävlingen 1947 i Prag, har många episoder på minneslistan. Dock tror jag att jag helst vill starta från minnenas början, hur jag blev bågskytt.

Vid en middag 1932 träffade jag en ung charmerande dam, som omtalade att hon sköt båge men att till hennes stora ledsnad bågen brustit i samband med att strängen gått av. Det var en träbåge av engelskt fabrikat.

Då hon visste att jag var ingenjör frågade hon — kanske mera på skämt — om jag inte kunde reparera bågen åt henne. Jag svarade, också på skämt, — det skall jag visst göra."

Men döm om min förvåning då hon om några dagar kommer hem till oss med sin trasiga båge för att enligt löfte få den reparerad. Hos henne fanns en så stor tro till min förmåga att jag inte ville göra henne besviknen utan tog emot bågen och lovade reparera den, trots att jag ingenting kände till om bågskytte eller bågar.

Nu gällde det att raskt fylla i de brister i kunskaperna som fanns på det ingenjörstekniska området.

På biblioteket fick jag fatt i en gammal bok om bågskytte och bågskytte-material. Fann där att buxbom skulle vara bra bågmaterial för bågens tryckta, mot skytten vända del, samt att ask skulle vara bra till dragsidan.

Vid Lövräbolaget fanns lustigt nog en buxbomplanka c:a 1,6 meter lång, 15 cm. bred och 4 cm. tjock. De skar inte ut några bitar ur den, utan jag fick köpa hela plankan om jag ville ha den och den kostade 70 kronor. Av ask däremot kunde jag få en mindre bit utsågad.

Jag hade nu materiel till många bågar. Jag lät såga ut strimlor ur buxbomplankan, ett mtrl som jag senare använde till "footing" eller spetsförstärkning av mina träpilar, och dessa strimlor limmade jag samman med askstrimlor.

Sedan började jag skulptera ut bågen successivt med kontroll över dess styrka och form. Detta skedde så att en provisorisk sträng apterades och bågen spändes några cm. medelst en liten stolpe med hack för olika stark spänning. Styrkan mättes med en fjädervåg och den böjda bågens form ritades av på ett stort papper varefter kontrollerades att den spända bågen stämde med den uppritade varigenom de båda lemmarna fingo samma böjning. Så arbetades bågen ned mer och mer tills jag hade en enligt egna begrepp "underbar båge" — ty den var förstlingsbågen. På NK inköpte jag de nödvändiga båda "hornen" till bågen samt ett par pilar.

Med anledning av den lånade bågskytteboken började jag inhämta de första grunderna att draga strängen, släppa pilen och så småningom skjuta mot en tavla.

Nu började jag reparera den trasiga bågen. Jag gjorde först en lång-splits på den tryckta sidan och limmade fast en buxbomsstrimla. Därefter inlimmades den drag-

Huskvarna

Bågskytteklubb

inbjuder härmed på uppdrag av

Smålands Idrottsförbunds

Bågskytte-sektionen

till DM-tävlingar i bågskytte, 4—5 sept.
Separat inbjudan till berörda klubbar.

Med Bågskyttehälsning

Huskvarna Bågskytteklubb

Bågsträngar

Strängar till alla bågtyper, limmade sträckta, töjningsfria. Vid beställning av APOLLO uppge om stor eller liten ögla.

Mot postförskott å 3.50.

5 strängar fraktfritt.

Rabatt till klubbar med större order.

E. ARTUR LARSSON

Tuna-Hästberg

na sidan mot en förskjuten långsplits på askstrimlan. Hornnocken monterades, strängen spändes och så började slutjusterandet av båglemmens form med successivt större och större spänning av strängen och kontroll av att den reparerade lemmens form vid böjningen blev lika den andra lemmens böjning.

C:a två månader efter det jag erhållit bågen kunde jag överlämna den reparerad till ägarinnan, som var mycket förtjust i sin båge i fortsättningen.

Sen gjorde jag ytterligare ett par bågar,

började tillverka pilar själv, gick in i Stockholms Bågskjutningsklubb och blev en intresserad bågskytt.

Och från den första kontakten 1932 med den trevliga sporten har jag alltsedan varit den trogen.

Allmänna regler för stångskytte

»Système Flamand«.

Översatta av Lars Ekegren.

§ 1.

Alla anslutna klubbar förbinder sig att noggrant följa dessa fastställda stadgar.

§ 2.

Då skjutprogrammet är offentliggjort kan det inte ändras med mindre än att ändringen offentliggöres i samma tidningar där tävlingen utlystes.

§ 3.

Den utlysta tävlingen äger alltid rum oberoende av antalet deltagare, om de blott är tillräckligt många för att bilda den "fria patrullen" samt motsvara antalet nedskjutna prisfåglar av högsta och lägsta värde.

§ 4.

I händelse av dåligt väder kan tävlingen inställas eller uppskjutas tills senare datum, om hälften av de närvarande skyttarna ej tillhörande arrangörsklubben röstar härför, och deras antal uppgår till minst 12.

§ 5.

Tävlingen kan även avbrytas eller uppskjutas om stången går sönder, därest ännu ingen fågel blivit nedskjuten samt därest en

omedelbar reparation är ogenomförbar. I detta fall återgår alla insatser utan avdrag.

§ 6.

Om stången går sönder under själva tävlingen, lottas alla resterande fåglar ut mellan samtliga deltagare, oavsett om de redan skjutit i omgången eller ej.

§ 7.

Deltagarna betalar sin insats samtidigt med tävlingsanmälan. Ingen deltagare får betala mer än en insats.

§ 8.

Varje deltagare som betalar sin insats förbinder sig att ta del av och respektera gällande regler samt att rätta sig efter givna anvisningar för tävlingen.

§ 9.

Arrangörsklubben har rätt att godkänna eller avvisa en skytt som ej är medlem av någon erkänd klubb.

§ 10.

Lottningen av patruller äger rum fem minuter före tävlingens början (rätt tid!). Man nedlägger därvid numererade lotter i en urna, till samma antal som antalet anmälda patruller, den "fria patrullen" inräknad.

Man drar endast ett nummer. Patrullen med motsvarande nummer skjuter först i varje omgång, de övriga följer i tur och ordning som de anmält sig och blivit upptagna på startlistan.

§ 11.

De skyttar som ej deltagit i lottningen skjuter i sista patrullen, oberoende av om en "fri patrull" för senkomna organiserats eller ej. Från och med andra omgången återtar de emellertid sin rätta plats i sin egen patrull.

§ 12.

Skyttar som anmäler sig först sedan andra omgången påbörjats, d. v. s. då den "fria

patrullen" redan skjutit, äger rätt att avlossa första omgångens pilar efter den pågående omgångens slut, varefter de ingår i "fria patrullen".

§ 13.

Vare sig det finns en "fri patrull" eller ej, får sent anlända skyttar som anmälts i annan patrull endast tävla för den patrull där de anmälts.

§ 14.

Om inte annat angivits i tävlingsinbjudan, får varje patrull omfatta högst sex skyttar. Dessa avgör skjutordningen sinsemellan, antingen genom muntlig överenskommelse eller genom lottdragning.

§ 15.

Varje tävlande måste befinna sig på plats då han står i tur att skjuta; i händelse av frånvaro förlorar han rätten att skjuta i den omgången. Rätten anses förlorad då förste skytt i nästa patrull börjat skjuta. Om samtliga skyttar i en patrull skulle saknas, skall patrullen efterlysas tre gånger genom anrop. Skulle ingen svara, uppropas de enskilda skyttarnas startnummer. Om det fortfarande inte skulle komma något svar, övergår turen till nästa patrull.

Oberoende av startordningen får en senkommen skytt skjuta, om hans patrull ännu inte avslutat skjutningen. Skjuter han tidigare än han skall i patrullen, förlorar han sin ordinarie plats i den pågående omgången.

Mot slutet av en tävling kan en framförvarande patrull avstå sin plats åt en efterföljande, så att gästande skyttar kan hinna med tåg etc., detta dock först efter organisationskommitténs tillstånd.

§ 16.

Om upproparen felaktigt kallar fram en skytt i förtid och skytten skjuter ned en fågel, sättes fågeln omedelbart upp igen tills

alla framförvarande skjutit — om de inte lyckats skjuta ned den, tillfaller den skytten. Om de däremot lyckas skjuta ned den, får skytten skjuta om igen, när hans tur kommer.

§ 17.

Arrangörsklubben beslutar om det antal fåglar som får nedskjutas i varje omgång. Om två skyttar skjuter samtidigt, har de inte rätt till fler fåglar än vad som medgivits för den enskilde skytten.

§ 18.

Om flera än det för omgången fastställda antalet fåglar skjuts ned, sättes det överskjutande antalet omedelbart upp igen på ställningen. För småfågeln gäller emellertid att det överskjutande antalet sätts upp igen först vid sista påfyllningen av ställningen. Om man då skjuter ned för många av dem igen, lottas det överskjutande antalet ut bland deltagarna tillsammans med ej nedskjutna fåglar.

Om en fågel av högre valör skjuts ned samtidigt med en prispågel av lägre valör, tillfaller fågeln av högre valör skytten.

§ 19.

Om bågen, pilen eller strängen går sönder vid skottet, räknas detta som ej avlossat då det kan konstateras, att pilen ej når upp till eller passerar fåglarna eller ställningens armar. Samma sak gäller om någon vidrör skytten eller bågen i skottögonblicket. Skytten får i båda fallen omedelbart avlossa en ny pil. Om man oavsiktligt råkar avlossa pilen vid anläggningen, räknas däremot skottet.

§ 20.

Varje skytt har rätt att låta utrymma skjutområdet innan han börjar skjuta, så att han får sikta ostört.

§ 21.

Fåglar som skjuts ned med pilsars främre del överstiger 28 mm. i diameter räknas ej. Likaså räknas bom om man skjuter ned fåglar från någon plats utanför skjutområdet. Bom räknas även om fågeln efter skottet råkar falla ned på sin sprint igen. Fjädrarna räknas i detta sammanhang inte som en del av fågeln.

§ 22.

För att fågeln skall räknas som nedskjuten krävs att sprinten på vilken den sitter blivit helt fri eller förstörd. Den räknas dock som nedskjuten om den blir hängande på sprinten i en fjäder, eller om den faller ned på en annan sprint än den på vilken den befann sig före skottet. I tveksamma fall har skytten rätt att begära att stängen fälls för kontroll.

§ 23.

Vare sig fågeln träffats eller ej räknas den som vunnin, om pilen vidrört ställningen eller fjädrarna och fågeln faller ned innan nästa skytt börjat skjuta. Detta gäller även om pilen redan kommit ned på marken innan fågeln börjar falla.

Om fågeln däremot faller medan skytten skjuter, men innan pilen hinner upp till ställningen, eller om den faller under det att pilen går förbi utan att vidröra ställning eller fåglar, är fågeln ogiltig och sättes omedelbart upp på sin sprint igen.

§ 24.

Om stängen går sönder, helt eller delvis, kan aldrig skytten tillerkännas ett större antal fåglar än en liten och en av högre valör eller två småfåglar, även om ett större antal fåglar per serie fastställts som maximum för skjutningen.

Forts. nästa nr

Vi inbjuder härmed till tävlingen
FLINTSPETSEN
Söndagen den 12 september 1954 i
SANDVIKEN

TÄVLINGSFORM: Dubbel jaktskytterond.

AMERIKANSKA djurtavlor i färg kommer att användas!

KLASSER: Damer I-klass och M-klass. Nytt vandringpris i I-klassen!

Herrar I-klass och M-klass.

Juniorer.

Upprop kl. 9.30. Start kl. 10. Avgift kr. 5.— per skytt. Anmälningsblankett och närmare detaljer sändes på begäran, som skall vara oss tillhanda senast den 3 sept. Anmälnings-tiden utgår den 6 september.

HJÄRTLIGT VÄLKOMNA

Sandvikens Bågskjutningsklubb, Box 37, Sandviken

På uppdrag av
Västergötlands
Idrottsförbunds

Bågskyttesektion

har vi nöjet inbjuda till

Distrikts
Mästerskap

i jakt- och fältskytte

i Alingsås söndagen den 26 sept.
Specificerad inbjudan har utsänts till berörda klubbar.
Senaste anmälningsdag den 13 sept.
Välkomna till Alingsås

Alingsås Bågskytteklubb

Kungälv
BK

arrangerar

DM i Jakt o. Fältskytte

för Göteborgsdistriktet, söndagen den
26 sept. 1954 kl. 09.00.

Separat inbjudan till berörda klubbar.

Kungälv Bågskytteklubb

Stöd vår egen tidning
Bågskytten